

la<n>»: per tant dic que el 'si jo puc' és un en-gany, i el dir que no és un cantar més noble, encara que s'escaigui en boca d'un modest vilà. Imaginem que aquest notari ho tenia en un cartellet a la seva oficina, a la vista dels clients, per fer-los pendre paciència quan els havia d'oposar un refús legal. —⁸ MilàF (*Romillo*, 16.6) recollint «et faré morrà pel gos», i observant que la rima en -i continua sense excepció fins al v. 16, proposa esmenar en «t'amor-raré 'l gos mastí», però és expressió desusada i per tant cal retocar-la com ho faig o potser «et faré amorrar el mastí» (cf. les altres sis versions, que porten altres formes sempre amb eliminació del mot impopular *mastí*). —⁹ Amb *l*, si fos -*allar* aquí sonaria -*aját*. El mateix a Eivissa. —¹⁰ Allà a penes va ser altra cosa que substantiu, i sinònim de *murria*, que així va usar-lo algun cop Lope de Vega: «Mal afecto de mí, con tedio y *murrio*, / caligas diré ya, que no grigüescos, / como en el tiempo del Pastor Badurrio» (*Dorotea*, ed. Md. 1632, f.º 183v). Per riure-se dels culterans que usen indigestes llatínades (*caligas* 'calces') i no s'estan de barrejar amb termes de regust humanístic (*tedio*) algun de vulgar rebuscat, però encara més l'indueix a usar-lo la rima amb el sobrenom d'un cert poeta a qui al·ludeix, no sense críptic sarcasme. —¹¹ Més estès «dépouillé, privé» que Azkue observa encara en ús lliure a Biscaia, guipuscoà normalment en la combinació amb *ile* 'cabells', *ile-murri* «calvo» i en alguna localitat de Guipúscoa amb altres combinacions. —¹² Cf. una petita monografia, WDstempel, *Das Heimweh und seine Bezeichnung im Romani-schen* (especialment sobre *morriña*, *murria*, *cariño* i *extrañar*, ASNSL CXIC, 353-374).

LLISTA CORRELATIVA DE DERIVATS I COMPOSTOS: *musell*, *muserola*, *musar*, *amuser*, *amuser-se*, *musa*, *amusa*, *musard*, *musarda*, *cornamusa*, *museta*, *morrada*, *morradora*, *morrall* 'boç', *morralla*, *morraler*, *morralej*, *morralet*, *morrallina*, *morrall* 'tossal', *morrallera*, *morrera*, *morró*, *morrón*, *morronet*, *morrot*, *morrotis*, *morrrell*, *morranda*, *morralla*, *morralló*, *morrandes*, *morrió*, *morriot*, *morret*, *morretada*, *morretós*, *morrótós*, *morrut*, *morruda*, *morrejar*, *morrar*, *morrelló*, *morricó*, *morricot*, *morriquet*, *morróll*, *morróny*, *emmoronyat*, *emmorronxat*, *morrónxes*, *emmorranxat*, *amorronyar*, *amorrónyat*, *desemmorronyar*, *desemmorronxar*, *amorrar*, *amorrar-se*, *amorrat*, *Amorra-amorra*, *l'Amorrador*, *amorrónar*, *amorrónir*, *amorrudat*, *amorrugat*, *desamorrar*, *desamorrador*, *esmorrar*, *esmorrellar*, *desmorrellar*, *esmorrella*, *esmorrellar-se*, *esmorrell*, *esmorrar-se*, *esmorronar-se*, *esmorritar-se*, *esmorritada*, *esmorrossonar*, *morro-de-vaques*, *mort-de-vaques*, *Morro-de-la-Vaca*, *morrortot*, *morrutort*, *morris-sà*, *morroficar*, *morrificar*, *morroaterrat*, *morrobadat*, *morroblanc*, *morrobrunzit*, *morrofallat*, *morrofosès*, *morrofort*, *morropigat*, *massamorro*, *múrria*, *murri*, *amorrariar*, *morriar*, *modorro*, *murriada*, *murrialla*, *murrieria*, *murriesc*, *murriesca* f., *murriejar*, *murriesquejar*, *murriós*, *murrissol*, *morri*, *emmurriar-se*, *emmurriat*, *em-*

murriament, *desemmurriar*, *marròmia*.

Morrone, V. *morena* *Morrònia*, V. *morro*

⁵ MORRONS, planta, nom de la mateixa planta i d'origen semblant al fr. *mouron*, port. *murugem*, *muragem*, *morrião*, per a la incerta etimologia dels quals veg. la llarga nota del DCEC/DECH (MURAJES, iv, 192a45) amb algunes ben fundades conjectures. □¹⁰ 1.ª doc.: *morrón*, fi S. xv, Dieç, *Manescalía*; 1744 Martras.

DERIV.: *Morrallons* ross.

Morrónxons, *morróny*, *morropigat*, *morrot*, *morròtis*, *morrortot*, *morrótós*, *morruda*, V. *morro* *Morrugueig*, V. *parrupar* *Morrulla*, V. *moll* (peix) *Morruquejar*, V. *parrupar* *Morrut*, V. *morro*

MORSA, pres, per conducte del francès, d'una llengua ugrofinesa, probablement el finlandès *morsu*. □²⁰ 1.ª doc.: c. 1900.

Morsell, *morsiu*, V. *mordre* *Morsalat*, V. *humor* (HUMIT).

+MORSULIANA, nom d'un ball popular que, segons Enric Vigo (*BCEC*, 1909, 143), ballen a Esterri d'Aneu i tot el Pallars i Vall de Castellbò, i fins cap a Cerdanya: en dona explicacions musicals i coreogràfiques amb una mostra de les lletres, on veiem versos dirigits a «Marieta».

Quant al nom podem imaginar que vingués del començament d'una de les tals corrandes, que comencés, ³⁵ p. ex., *L'Amor, Juliana...*, *L'Amor, Luciana...*, *Amors d'Oriana*, o un altre nom de dona i en alguna combinació semblant, que, transmesa per tradició popular, s'hagués alterat en passar de pares a fills, o dels músics als fadrins dansadors i flabiolaires, per vies fonètiques ben concebibles en aqueixes combinacions, i després hagués estat dedicada a xicotes de nom diferent del d'aquella Juliana etc., com la Marieta que hi veiem. Segons el Dicc. de la Dansa duria també el nom de *norsoliana* i vindria d'un *varsoviana*, dansa d'origen polonès (*AlcM*). Potser això és més probable però guardem-nos d'assegurar-ho si no n'hi ha bona documentació (és sabut que Amades es bevia a galet tota etimologia popular o erudita quan es referia a l'estranger).

Morsura, V. *mordre* *Mort*, *mortada*, V. *morir*

MORTADEL·LA, pres de l'it. *mortadella* id., que ve d'un diminutiu del ll. MURTATUM 'salsitxa farcida de murtons', derivat del ll. MYRTUS, vulgar MURTUS = MURTA. □ 1.^a doc.: Lab. 1888. Detalls i bibliografia en DECH (MORCILLA, iv, 140b10-29) i Ang. Prati.

Mortador, *mortal*, *mortalla*, *mortallar*, *mortéi*, V. *morir* *Mortejar* (?), V. *morter* *Mortenc*, V. *morir*